

[Krag.]

som rækker langt ud over de ganske minimale Beløb, som det drejer sig om for disse Varers Vedkommende? Jo, selvfølgelig er dette Tilfældet.

Og naar saa den højtærede Statsminister og ogsaa den højtærede Udenrigsminister her har sagt, at man ikke ved, hvad Venstre vil sætte i Stedet, saa maa jeg sige, at dette er yderst besynderligt. Vi har fremsat vore Forslag baade i Samlingen 1934—35 og i Samlingen 1935—36, og jeg kan dog virkelig ikke gøre for, at den højtærede Udenrigsminister ikke kan finde ud af § 4 i vort Forslag. Jeg tror, de fleste Medlemmer i dette høje Ting vil sætte Pris paa, at jeg ikke begynder at give et Kursus for den højtærede Udenrigsminister i Forstaaelsen af denne Paragraf. Det kan vi maaske faa Lejlighed til, naar Rigsdagen nu bliver sendt hjem. Saa bliver der rolige Tider, forhaabentlig ogsaa for den højtærede Udenrigsminister, og saa kan vi drøfte den Sag. Men jeg vil i øvrigt hævde, at Paragraffen er saare let at forstaa. Den er ganske simpelt hen Udtryk for, at vi vil have skudt en Breche i det Tvangssystem, som samtlige i vort Land, hvad enten de er Producenter eller Omsættere af Varer, er underkastet.

Men naar man saa siger: men det er fra Venstre, at denne Plan om Valutacentralen er udgaaet, det er egentlig Venstres Barn — ja, saa kan jeg ikke sige noget til, at man morer sig med, naar Tiden er inde dertil, at ærte os med dette, at Tanken om at øve Indflydelse paa Import- og Eksportlandet er udgaaet fra Venstres tidligere Partiformand her i Tinget. Det kan naturligvis ikke nægtes; men de Herrer vil heller ikke kunne nægte, at den Valutacentral, som der dengang var Tale om, var en helt anden end den, det senere har udviklet sig til.

Den første Valutalov, vi fik, forudsatte ganske afgjort, at det kun var Købs- og Salgsland, man vilde udøve Indflydelse paa, men aldeles ikke Varesort eller Varekvantum. Og de ærede Medlemmer, som deltog i Forhandlingerne her i Foraaret 1932 med den daværende Handelsminister, hvor vi næsten kun fra Maaned til Maaned gik med til Forlængelsen, fordi vi i stigende Grad saa, hvad det var for et Maal, Socialdemokratiet med dette Instrument i Hænde søgte frem til, disse ærede Medlemmer vil ogsaa fuldt ud være paa det rene med, hvor overordentlig betænkelige vi var ved denne Udvikling, og de vil derfor heller ikke kunne være forbavsede over, at vi i 1934—35 endelig slog fra.

Den højtærede Statsminister har man aldrig noget Resultat af at diskutere med. Mottoet over den højtærede Statsministers Diskussionsform er dette „Goddag, Mand-Økseskaft“. Den højtærede Statsminister siger nu for det første, at der øves her i den danske Rigsdag Mindretalsterror; der udøves Diktatur fra Mindretallets Side. Herregud, hvad skulde Mindretallet her i denne Sal kunne diktere den højtærede Statsminister? (*Afbrydelse*: Nej — i denne Sal). Ja, men naar den højtærede Statsminister taler om Mindretal, saa maa det vel være i denne Sal; for i det andet høje Ting er vi ikke Mindretal. (Latter). Ja, det er yderst interessant. (Latter). Undervisningsministeren optræder som Forgriner; han har altsaa gaaet i en god Skole hos sin Forgænger, og jeg skal ikke misunde ham den Lærdom, han dér har faaet. Men Forholdet er dette, at i den almindelige Lovgivning er det forfatningsmæssigt fastslaaet, at de to Ting er ligeberettigede, og saa længe man ikke kan faa Forfatningen ændret, er der ikke den fjerneste Mening i de Betragtninger, som den højtærede Statsminister har knyttet til vor Stilling over for Lovgivningsproblemer.

Og naar vi ser de Resultater, der er kommet ogsaa i denne Rigsdagssamling paa en hel Række betydende Omraader — jeg har nævnt dem i Formiddags —, naar vi ser paa det Væld af Resultater, der fylder begge Ting i disse Dage, saa, siger jeg, er det vel Udtryk for en Forhandlingsvilje fra Oppositionens Side og en Forstaaelse af, hvad vort offentlige Liv kræver af Lovgivningsarbejdet, som den højtærede Statsminister skulde være tilfreds med i Stedet for at fremsætte Udtalelser af den Beskaffenhed, som han ogsaa har fremsat her i Aften.

At den højtærede Statsminister bebrejder mig, at jeg ikke har antydnet, hvad vi kunde tænke os at sætte i Stedet for Valutacentralen, det forbavser mig ikke, for den højtærede Statsminister, som er uvidende om saa mange Ting, er formodentlig ogsaa uvidende om, at vi har fremsat Forslag, og i hvert Tilfælde uvidende om disses Indhold; thi hvis han ikke var det, kunde han ikke spørge paa den Maade, som han har gjort.

Dernæst har den højtærede Statsminister bebrejdet os vor Stilling til Forligsmandsinstitutionen under de Forhandlinger om den høje Regerings Forslag til Afbløsning af Lockouten, som for faa Dage siden fandt Sted. Maa jeg sige til den højtærede Statsminister, som jeg ogsaa